Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Chisilița Violeta)
Dosarul nr. 3r-340/25
2-25034066-02-3r-12062025

D E C I Z I E

11 septembrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursurile declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și S.R.L. „Euroacord" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025, prin care a fost admisă cererea depusă de Vloșcinschi Andrei privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ inițiată la acțiunea formulată de Vloșcinschi Andrei împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, având ca terț S.R.L. „Euroacord", privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 14 martie 2025, Vloșcinschi Andrei a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, având ca terț S.R.L. „Euroacord", solicitând:

1) anularea hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, prin care a fost abrogată decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022 și a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 9 februarie 2022, depusă de Vloșcinschi Andrei;

2) suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 9 februarie 2022, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md" (depozit nr. 049617) pentru serviciile din clasele CIPS 35 (publicitate, administrarea, organizarea și

managementul afacerilor) și 38 (servicii de telecomunicații). Cererea a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială al Republicii Moldova nr. 04/2022 din 30 aprilie 2022. Ulterior, la data de 20 februarie 2022, S.R.L. „Euroacord", persoană terță, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md" (depozit nr. 049692) pentru serviciile din clasele CIPS 35 și 41 (educație, instruire, divertisment, activități sportive și culturale).

Reclamantul a menționat că, prin Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, AGEPI a constatat că cererii de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md", cu nr. de depozit 049692, i se opun: marca națională verbală nr. R 25183 din 05.04.2012, titular Vloșcinschi Andrei; cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md", cu nr. de depozit 049617 din 09.02.2022, solicitant Vloșcinschi Andrei; precum și cererea națională pentru marca verbală РАБОТА.МД nr. 049637 din 15.02.2022, solicitant Vloșcinschi Andrei. Totodată, AGEPI a comunicat că decizia finală privind cererea „delucru.md" va fi luată după rămânerea definitivă a deciziilor emise în legătură cu cererile nr. 049617 și 049637.

Reclamantul a notat că, prin decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022, AGEPI a respins opoziția nr. 3966 din 29 iulie 2022 și observația nr. 3967 din 29 iulie 2022, depuse de S.R.L. „Euroacord", și a acceptat înregistrarea mărcii verbale „Lucru.md", cu nr. de depozit 049617 din 09.02.2022, solicitată de Vloșcinschi Andrei. Reclamantul susține că hotărârea atacată afectează în mod direct dreptul de proprietate asupra mărcii „Lucru.md" și aduce atingere intereselor sale.

Reclamantul a menționat că deține societatea comercială „Mantis HR" S.R.L., care activează în domeniul furnizării forței de muncă prin intermediul mai multor platforme electronice, printre care: www.mantis.md, www.rabota.md, www.lucru.md și www.jobjob.md. Acesta desfășoară activitatea de peste 16 ani, timp în care a investit resurse semnificative pentru dezvoltarea și consolidarea brandului Rabota.md, precum și pentru menținerea și promovarea serviciilor oferite. Totodată, S.R.L. „Euroacord" activează în același sector, operând platforma concurentă www.delucru.md, destinată recrutării și plasării forței de muncă. În contestația sa, S.R.L. „Euroacord" a susținut că marca „Lucru.md" nu ar avea caracter distinctiv, fiind compusă exclusiv din elemente descriptive utilizate în comerț pentru desemnarea serviciilor revendicate, invocând art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor. De asemenea, a susținut că înregistrarea mărcii „Lucru.md" ar putea genera un risc de confuzie cu platforma „delucru.md", invocând pretinsa dobândire a unui drept anterior asupra acestei denumiri, în temeiul art. 8 alin. (4) lit. a) din aceeași lege.

În consecință, reclamantul a susținut că hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025 nu a avut un temei legal justificat pentru abrogarea deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022. Potrivit art. 69 din Codul administrativ, procedura administrativă poate fi inițiată doar în conformitate cu normele legale aplicabile, condiție care nu a fost respectată în speță.

Mai mult, în analiza contestației, Comisia de contestații a AGEPI nu a reținut argumentele esențiale ale reclamantului, respectiv că acesta este titularul mărcii „rabota.md” (depozit nr. 030916), înregistrată pentru serviciile din clasele 35, 38 și 41, și că marca „Lucru.md” este utilizată de reclamant cu mult înaintea S.R.L. „Euroacord”. Acest aspect rezultă din înregistrarea domeniilor rabota.md (25.11.2005) și lucru.md (21.10.2007), precum și din activitatea efectivă desfășurată prin aceste platforme. Comisia de contestații a ignorat dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008, potrivit cărora o marcă lipsită inițial de caracter distinctiv poate dobândi caracter distinctiv prin utilizare.

Reclamantul evidențiat că, prin utilizare îndelungată, marca „Lucru.md” a dobândit un caracter distinctiv secundar în raport cu serviciile revendicate. De asemenea, argumentul contestatarului privind riscul de confuzie cu marca „delucru.md” nu poate fi primit, întrucât AGEPI a emis Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, constatând că această marcă este similară cu mărcile reclamantului, inclusiv „Lucru.md”, cu nr. de depozit 049617 din 09.02.2022. În ceea ce privește numele de domeniu delucru.md, reclamantul susține că acesta nu poate constitui un drept de proprietate industrială, conform Regulamentului aprobat prin hotărârea ANRCETI nr. 12 din 26.08.2020, care stipulează că înregistrarea unui nume de domeniu conferă doar un drept de utilizare, fără a crea un drept exclusiv asupra denumirii.

Totodată, reclamantul a subliniat că invocarea unui pretins drept de autor asupra denumirii „delucru.md” este lipsită de temei legal, întrucât, potrivit art. 3 și art. 5 alin. (5) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, drepturile patrimoniale pot fi exercitate doar asupra unei opere originale, ceea ce nu este cazul unei simple denumiri comerciale. Contestatarul încearcă să atribuie unei denumiri generice caracterul unei mărci înregistrate, contrar art. 3 lit. a) din Legea privind protecția mărcilor, care prevede că drepturile asupra unei mărci se dobândesc exclusiv prin înregistrare. Mai mult, cererea contestatarului pentru marca „delucru.md” a fost depusă ulterior cererii reclamantului pentru „Lucru.md”, fapt ce exclude orice pretins drept prioritar. Contestatarul nu a furnizat dovezi privind existența unor drepturi patrimoniale asupra mărcii pretinse: nu există probe care să ateste calitatea de autor al operei invocate sau existența unor contracte de cesiune a drepturilor patrimoniale asupra unui semn distinctiv. În plus, contestatarul nu poate invoca drepturi în temeiul Legii privind protecția mărcilor, întrucât cererea sa de înregistrare este ulterioară celei a reclamantului; noțiunile de similitudine și identitate au relevanță juridică doar în raport cu mărci înregistrate, pe care contestatarul nu le deține.

Cu referire la termenul „semn”, reclamantul arată că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, acesta este definit ca „simbol” sau „emblemă”. O atare definiție nu conferă, însă, în mod automat, drepturi exclusive contestatarului asupra utilizării denumirii „delucru.md”. Prin urmare, argumentele privind riscul de confuzie pentru consumatori sunt neîntemeiate, în condițiile lipsei unui drept anterior asupra

mărcii. De asemenea, referirile contestatarului la un pretins „risc de confuzie” între semnul „Lucru.md” al reclamantului și denumirea platformei sale „delucru.md” nu pot fi reținute în lipsa unei mărci înregistrate ori a unui drept anterior dovedit.

Reclamantul a menționat că, dacă s-ar susține că deținerea unui nume de domeniu conferă un drept prioritar asupra unui semn, reclamantul ar putea invoca cu certitudine un drept anterior, având în vedere că website-ul lucru.md funcționează din 21 octombrie 2007, respectiv de peste 16 ani, fapt confirmat de arhiva globală a Internetului (Wayback Machine — http://web.archive.org). Între 2019 și 2022, utilizatorii care accesau lucru.md erau redirecționați către rabota.md, platformă deținută de reclamant prin compania „Mantis HR” S.R.L. De asemenea, site-ul rabota.md a fost administrat succesiv de S.C. „Inovtta Grup” S.R.L. și, ulterior, de Vloșcinschi Andrei, existând o continuitate neîntreruptă în utilizarea acestui semn comercial.

Reclamantul a afirmat că hotărârea din 14 februarie 2025 nu conține o justificare clară și concludentă a temeiurilor refuzului de înregistrare a mărcii reclamantului, ceea ce denotă încălcarea principiului securității juridice și a dreptului la proprietate intelectuală. Absența unei argumentări coerente, care să concilieze securitatea juridică, dreptul de proprietate și interesul public, relevă caracterul disproporționat al măsurii dispuse. Prin urmare, hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI contravine prevederilor art. 118 din Codul administrativ, potrivit cărora orice decizie administrativă trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate.

Reclamantul a atras atenția că Comisia de contestații a AGEPI a exercitat în mod abuziv dreptul discreționar, contrar art. 59 alin. (4) din Legea nr. 25/2024, fără a demonstra existența unor temeiuri suficiente pentru anularea înregistrării mărcii „Lucru.md”. De asemenea, nu a fost justificată existența unui interes public care să prevaleze asupra dreptului de proprietate intelectuală al reclamantului. Acesta menționează că desfășoară de peste 19 ani și 4 luni activități în domeniul recrutării și intermedierii pe piața muncii prin intermediul „Mantis HR” S.R.L., utilizând marca „Lucru.md” ca element de identificare în mediul online. Marca este recunoscută de public și are un rol esențial în funcționarea și promovarea afacerii.

Reclamantul a precizat că prin anularea înregistrării mărcii, Comisia de contestații nu doar că privează titularul de dreptul său legitim asupra denumirii comerciale, ci creează și un precedent periculos pentru alte afaceri similare. Mai mult, restricția impusă de AGEPI limitează utilizarea domeniului web asociat mărcii, deși reclamantul a suportat cheltuieli considerabile pentru dezvoltarea și promovarea platformei. Decizia de abrogare a înregistrării mărcii a fost adoptată de Comisia de contestații a AGEPI în lipsa unui temei legal clar și fără o competență explicită de a dispune astfel de măsuri. Decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022, privind depozitul nr. 049617 din 09.02.2022, a fost anulată fără ca AGEPI să demonstreze existența unor motive obiective. În plus, contestatarul S.R.L.

„Euroacord” a obținut doar un refuz provizoriu de înregistrare a mărcii „delucru.md” și nu a dobândit un drept de proprietate asupra acesteia; în consecință, nu există o justificare legală solidă pentru anularea dreptului preexistent al reclamantului.

În concluzie, reclamantul a susținut că hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI este nelegală și trebuie anulată, întrucât încalcă principiile legalității, transparenței decizionale și securității juridice, garantate de legislația națională și internațională în domeniul proprietății intelectuale. În absența unui interes public real și a unei justificări clare, această decizie constituie o ingerință nejustificată în drepturile titularului mărcii „Lucru.md”.

În argumentarea cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat, reclamantul a invocat că, existența unor suspiciuni serioase privind legalitatea actului contestat, precum și riscul producerii unor prejudicii ireparabile, justifică necesitatea suspendării acesteia până la soluționarea definitivă a contestației. În special, contestatarul S.R.L. „Euroacord” ar putea obține înregistrarea propriei mărci „delucru.md”, fapt ce ar genera consecințe ireversibile asupra drepturilor reclamantului. În Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, AGEPI a stabilit că cererea „delucru.md” se opune cererii „Lucru.md”, fiind astfel neîntemeiată. Dacă hotărârea contestată rămâne executorie, reclamantul riscă să fie privat definitiv de dreptul de utilizare a mărcii sale, cu consecințe economice grave.

Reclamantul a menționat că suspendarea executării hotărârii este necesară pentru a preveni concurența neloială și pentru a evita perturbarea activității economice a reclamantului, care activează în domeniul recrutării forței de muncă de peste 19 ani. Prin admiterea acțiunii și anularea hotărârii contestate, valabilitatea deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022 va fi restabilită, ceea ce presupune că marca „Lucru.md” va trebui recunoscută drept valabil înregistrată. Însă, în lipsa suspendării, reclamantul se află în pericol iminent de pierdere a drepturilor asupra brandului și de imposibilitate de utilizare a acestuia, deși a fost consolidat pe parcursul anilor. Fără măsura suspendării, S.R.L. „Euroacord” ar putea solicita reluarea examinării cererii privind marca „delucru.md”, ceea ce ar crea o situație juridică contradictorie și ar pune în pericol activitatea economică desfășurată de reclamant prin platforma https://www.lucru.md/.

Reclamantul și-a întemeiat solicitarea pe dispozițiile art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, întrucât hotărârea contestată nu este suficient motivată și contravine principiilor legalității și securității juridice, precum și pe art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, deoarece executarea acesteia poate cauza prejudicii ireparabile, constând în pierderea valorii economice a brandului, diminuarea clientelei și afectarea investițiilor realizate.

Totodată, reclamantul a relevat că, potrivit art. 81 alin. (1) din Codul administrativ, în cazul în care o decizie administrativă este dependentă de o altă procedură pendinte, procedura trebuie suspendată. În speță, existența contestațiilor depuse de S.R.L. „Euroacord” cu privire la alte drepturi asupra semnului „Lucru.md”

justifică suspendarea executării hotărârii contestate până la soluționarea definitivă a litigiilor în curs.

Prin urmare, reclamantul solicită suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, până la soluționarea definitivă a cauzei, în scopul protejării drepturilor sale și prevenirii unei ingerințe disproporționate în activitatea sa economică.

Poziția pârâtului pe marginea cererii de suspendare:

Fiind notificată cu privire la cererea de suspendare a executării actului administrativ, la 12 mai 2025, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025, ca neîntemeiată (f.d. 127-131, vol. I).

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025, a fost admisă cererea formulată de Vloșcinschi Andrei privind suspendarea executării actului administrativ contestat și s-a dispus suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, ***la 29 mai 2025***, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea formulată de Vloșcinschi Andrei privind suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că argumentul reținut de instanța de fond pentru admiterea cererii intimatului privind suspendarea executării Hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025 este eronat și contravine prevederilor relevante ale Codului administrativ. Atât existența unui caz bine justificat, cât și existența unei pagube a cărei iminentă producere ar putea fi înlăturată prin suspendarea executării hotărârii menționate trebuie demonstrate prin probe concrete, nu doar afirmate declarativ ori prin simple reluări ale textelor de lege.

Mai mult, partea recurentă a atras atenția că, la 8 mai 2025, la AGEPI a fost depusă o cerere din partea reclamantului Vloșcinschi Andrei prin care s-a solicitat suspendarea procedurilor de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor cu nr. de depozit 049692, 051008, 051124 și 051485, având ca solicitant pe terțul S.R.L. „Euroacord”, în temeiul art. 81 din Codul administrativ, până la soluționarea definitivă a cauzei privind legalitatea hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025. Ca urmare, procedura de examinare a acestor cereri se află în prezent suspendată. În aceste condiții, nu este clar ce „prejudicii materiale ireparabile” ar putea fi cauzate intimatului, câtă vreme procedurile contestate se află deja suspendate.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 7, 10, 172 și 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

De asemenea, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, ***la 9 iunie 2025***, terțul S.R.L. „Euroacord", a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea formulată de Vloșcinschi Andrei privind suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, prin hotărârea contestată, nu a fost anulată marca, ci a fost respinsă cererea de înregistrare, în calitate de marcă, a semnului „Lucru.md", depozit nr. 049617, în temeiul motivelor absolute de refuz prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 38/2008, întrucât acesta este un termen lipsit de caracter distinctiv și utilizat pentru descrierea serviciilor de pe piața muncii, astfel că reclamantul nu poate pretinde exclusivitatea asupra sa.

Partea recurentă a menționat că decizia din 18 noiembrie 2022 a vizat doar acceptarea preliminară a cererii de înregistrare a mărcii, fără a echivala cu înregistrarea propriu-zisă a acesteia. Nici în prezent semnul nu are statut de marcă înregistrată, ci doar statutul de „cerere depusă".

Astfel, partea recurentă a susținut că instanța de fond a făcut o confuzie între anularea unei mărci și refuzul de înregistrare a acesteia, întrucât prin actul administrativ contestat s-a dispus refuzul înregistrării, iar reclamantul nu a „pierdut dreptul" asupra mărcii, întrucât semnul „Lucru.md" nu a fost dobândit încă în calitate de marcă înregistrată.

Partea recurentă a evidențiat că, instanța de fond a confundat dreptul de utilizare a unui semn cu dreptul exclusiv asupra acestuia, drept care se dobândește numai prin înregistrarea semnului în calitate de marcă, fără însă a afecta posibilitatea reclamantului de a continua utilizarea respectivului semn. În consecință, prin hotărârea contestată nu a fost perturbată activitatea economică a reclamantului și nici nu putea fi perturbată, întrucât acesta nu a fost lipsit de dreptul de a utiliza în continuare semnul „Lucru.md". Dimpotrivă, reclamantul a urmărit scopul de a monopoliza în mod nelegal cuvântul „Lucru", astfel încât acesta să nu poată fi utilizat nici de instituțiile statului și nici de alte persoane, și nu de a-și asigura un simplu drept de utilizare, așa cum a reținut în mod eronat instanța.

Partea recurentă a mai punctat că numele de domeniu „lucru.md" a fost înregistrat anterior, la data de 6 decembrie 2019, în timp ce cererea de înregistrare a semnului „Lucru.md" în calitate de marcă a fost depusă la AGEPI abia la 9 februarie 2022. Prin urmare, este absolut eronată constatarea instanței potrivit căreia „în temeiul mărcii înregistrate a fost creată platforma de căutare lucru.md".

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul Vloșcinschi Andrei, însă acesta nu a depus referință și nu și-a exprimat poziția în niciun fel.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 12 iunie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a emis încheierea recurată la data de 26 mai 2025, aceasta fiind notificată recurenților la aceeași dată (f.d. 165, vol. I). În consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursurile declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 29 mai 2025 și de S.R.L. „Euroacord” la 9 iunie 2025 au fost depuse în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că recursurile depuse conțin motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenții își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul S.R.L. „Euroacord” a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile expuse mai sus, în temeiul art. 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ constată întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursurilor declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de S.R.L. „Euroacord”.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursurilor în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursurile ca neîntemeiate, acestea urmând a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, pentru considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*(3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 14 martie 2025, Vloșcinschi Andrei a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, având ca terț S.R.L. „Euroacord”, solicitând anularea hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, prin care a fost abrogată decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022 și a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 9 februarie 2022, depusă de Vloșcinschi Andrei.

Concomitent cu formularea pretențiilor enunțate, Vloșcinschi Andrei a solicitat suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025, s-a dispus suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către*

reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de

judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, la data de 9 februarie 2022, reclamantul Vloșcinschi Andrei a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cererea de înregistrare, în calitate de marcă, a semnului „Lucru.md", depozit nr. 049617, pentru serviciile din clasele 35 și 38 conform CIPS.

Ulterior, la data de 20 februarie 2022, S.R.L. „Euroacord", persoană terță, a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cererea de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md" (depozit nr. 049692) pentru serviciile din clasele CIPS 35 și 41.

Prin Avizul de refuz provizoriu total din 13 octombrie 2022, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a constatat că cererii de înregistrare a mărcii combinate „delucru.md”, cu nr. de depozit 049692, i se opun: marca națională verbală nr. R 25183 din 05.04.2012, titular Vloșcinschi Andrei; cererea de înregistrare a mărcii verbale „Lucru.md”, cu nr. de depozit 049617 din 09.02.2022, solicitant Vloșcinschi Andrei; precum și cererea națională pentru marca verbală РАБОТА.МД nr. 049637 din 15.02.2022, solicitant Vloșcinschi Andrei. Totodată, AGEPI a comunicat că decizia finală privind cererea „delucru.md” va fi luată după rămânerea definitivă a deciziilor emise în legătură cu cererile nr. 049617 și 049637.

Prin decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a respins opoziția nr. 3966 din 29 iulie 2022 și observația nr. 3967 din 29 iulie 2022, depuse de S.R.L. „Euroacord”, și a acceptat înregistrarea mărcii verbale „Lucru.md”, cu nr. de depozit 049617 din 09.02.2022, solicitată de Vloșcinschi Andrei.

La 17 ianuarie 2023, terțul S.R.L. „Euroacord” a contestat decizia din 18 noiembrie 2022 la Comisia de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, conform art. 47 din Legea nr. 38/2008, invocând că cererea de înregistrare a semnului „Lucru.md” în calitate de marcă urmează a fi respinsă în temeiul motivelor absolute de refuz prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 38/2008.

În urma examinării contestației, prin hotărârea Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, s-a dispus:

„*1. Se acceptă parțial revendicarea contestatarului.*

2. Se abrogă decizia Direcţiei Mărci şi Design Industrial din 18 noiembrie 2022 şi se respinge cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 049617 din 9 februarie 2022, depusă de Vloşcinschi Andrei.

3. Se restituie taxa achitată pentru înregistrarea şi eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 de euro.

4. Se transmite dosarul în arhivă.

5. Hotărârea poate fi atacată în instanţa de contencios administrativ – Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani (mun. Chişinău, str. Kiev, nr. 3), în termen de 30 de zile din data notificării integrale a acesteia.”

Contestând în instanță actul administrativ individual defavorabil, prin acțiunea depusă, Vloșcinschi Andrei, concomitent, a solicitat suspendarea executării hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025, invocând atât suspiciuni privind legalitatea actului administrativ, cât și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În această ordine de idei, Completul de contencios administrativ reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât

timp cât instanța competentă nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, remarcabil fiind faptul că în procesul executării din oficiu a actelor administrative urmează a fi asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții către particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționate, în același timp legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitralului. Tocmai de aceia suspendarea executării actului administrativ trebuie considerată ca fiind, în realitate un eficient instrument procesual aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele juridice față de cei vizați.

Completul judiciar reiterează că, instanţa nu trebuie de fiecare data să procedeze la analizarea criticilor de ilegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci la etapa soluționării cererii de suspendare trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil***, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele

administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest context, raportat la susținerea reclamantului Vloșcinschi Andrei, potrivit căreia asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, precum și la argumentele recurenților Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și S.R.L. „Euroacord", care invocă inexistența unor asemenea suspiciuni, instanța de recurs apreciază că, la această etapă procesuală, nu se impune o evaluare definitivă și concretă a acestor susțineri. Aceasta deoarece complexitatea raportului juridic dedus judecății, coroborată cu necesitatea de a analiza aspecte ce țin de diverse ramuri de drept, reclamă o abordare amplă și aprofundată, realizabilă exclusiv în cadrul judecății pe fond. Numai prin administrarea completă a probatoriului și printr-o examinare detaliată a circumstanțelor de fapt și de drept se va putea stabili, într-o manieră obiectivă legalitatea sau ilegalitatea actului contestat. Or, o asemenea analiză exhaustivă nu poate fi efectuată în cadrul procedurii incidente privind suspendarea executării actului administrativ.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025. Argumentele invocate de Vloșcinschi Andrei referitoare la ilegalitatea actului administrativ contestat nu se referă la ilegalitatea acestuia în totalitate, ci doar se circumscriu efectelor actului administrativ obiect a litigiului, fiind specifice situației reclamantului, care este una particulară, așa cum rezultă din constatările anterioare. Aceste argumente vizează esențialmente fondul litigiului, urmând a fi analizate în detaliu în cadrul judecării cauzei pe fond.

Pe de altă parte, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ atestă că, în cazul de față, instanţa de fond a atribuit o apreciere obiectivă circumstanţelor cauzei şi a delimitat suficient de diligent pericolul care ar putea surveni în cazul punerii în executare a hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025. În cadrul procedurii de suspendare, instanța de fond a efectuat o analiză minuțioasă a contextului specific al litigiului, având în vedere nu doar obiectul acțiunii formulate de reclamant, ci și temeiurile de fapt și de drept pe care acesta le-a invocat pentru a demonstra existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Pe cale de consecință, Completul specializat conchide că prima instanță a reținut în mod corect, drept temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat, motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, or, executarea imediată și necondiționată a hotărârii contestate ar constitui o ingerință disproporționată, susceptibilă să cauzeze reclamantului prejudicii ireparabile.

Instanța de recurs menționează că, suspendarea hotărârii contestate nu înlătură definitiv efectele acesteia, ci doar le suspendă temporar până la soluționarea cauzei și emiterea une hotărâri definitive și executorii, fiind astfel asigurată protecția efectivă a reclamantului și evitată producerea de prejudicii materiale inevitabile.

Astfel, cu referire la cel de-al doilea temei prevăzut de lege - ***existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de control judiciar constată că prima instanță întemeiat a stabilit că această cerință este pe deplin întrunită în prezenta cauză. Din materialele dosarului și susținerile părților rezultă că reclamantul a demonstrat, cu suficient grad de certitudine, existența unui risc real și iminent de producere a unor daune ce depășesc sfera unui prejudiciu reparabil prin mijloace juridice ulterioare. Eventuala menținere în executare a actului administrativ contestat ar genera efecte care, prin natura și amploarea lor, ar produce un impact direct asupra activității economice desfășurate de reclamant, afectând stabilitatea și echilibrul său financiar, subminând încrederea partenerilor contractuali și diminuând competitivitatea acestuia pe piață. Or, asemenea consecințe, odată produse, nu ar putea fi înlăturate prin simpla anulare ulterioară a actului administrativ contestat.

Completul judiciar reține că, la materialele cauzei a fost anexat, în calitate de probă, extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice privind înregistrarea S.R.L. „Mantis HR”, în care figurează Vloșcinschi Andrei în calitate de administrator (f.d. 51, vol. I).

Din conținutul hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 14 februarie 2025 rezultă că S.R.L. „Mantis HR” a încheiat în cadrul AGEPI două acorduri de colaborare exclusivă cu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și cu Inspectoratul General al Poliției, având ca obiect prestarea cu titlu gratuit a serviciilor de publicare, pe platformele de recrutare www.rabota.md și www.lucru.md, a anunțurilor informaționale referitoare la funcțiile publice vacante.

Totodată, din actele cauzei rezultă că platforma electronică de recrutare „lucru.md” reprezintă un instrument activ și funcțional pe piața muncii din Republica Moldova, găzduind un număr considerabil de anunțuri de angajare provenite de la diverse companii, din multiple domenii de activitate. Aceste circumstanțe confirmă caracterul economic al platformei, precum și rolul ei esențial în activitatea reclamantului. În consecință, se constată că semnul „Lucru.md”, acceptat spre înregistrare prin decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 18 noiembrie 2022 și ulterior anulat prin Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 14 februarie 2025, nu are un caracter pur teoretic sau formal, ci este efectiv utilizat în exercitarea activității profesionale și comerciale a reclamantului, constituind un element central al identificării și promovării serviciilor sale pe piață.

Ca urmare, instanţa de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, potrivit căreia respingerea cererii reclamantului de suspendare a executării actului administrativ contestat ar fi de natură să aducă atingere

gravă intereselor acestuia. În mod justificat, prima instanță a reținut că menținerea executării hotărârii contestate ar genera consecințe disproporționate, prin blocarea activității economice desfășurate de reclamant, afectând astfel continuitatea serviciilor oferite pe piață, stabilitatea raporturilor juridice contractuale și, implicit, echilibrul financiar al întreprinderii pe care o administrează.

În aceste condiții, suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură necesară și proporțională pentru prevenirea producerii unor prejudicii ireparabile și pentru asigurarea protecției efective a drepturilor reclamantului până la soluționarea definitivă a litigiului. Or, anume pentru celeritate şi prevenţia producerii unor prejudicii iremediabile legiuitorul a oferit dreptul instanţei de judecată să suspende executarea actului administrativ până la soluţionarea cererii de chemare în judecată, cu atât mai mult cu cât suspendarea nu prezintă nici un risc sau o altă consecinţă iremediabilă ulterior, ci din contra asigură evitarea producerii unor prejudicii ireparabile.

În conexiunea celor relatate, circumstanţele stabilite infirmă susţinerile invocate de către recurenții Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și S.R.L. „Euroacord" în cererile de recurs şi, corespunzător, confirmă legalitatea şi temeinicia încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025.

Completul de judecată nu poate reține argumentele invocate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în susținerea cererii de recurs, întrucât acestea nu sunt de natură să înlăture constatarea primei instanțe cu privire la existența unui risc real și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat. În acest sens, se constată că simpla suspendare a procedurilor de examinare a unor cereri de înregistrare ulterioare, formulate de terțul S.R.L. „Euroacord", nu înlătură consecințele juridice care decurg din hotărârea contestată a Comisiei de contestații a AGEPI din 14 februarie 2025. Mai mult, suspendarea acestor proceduri administrative este una temporară și nu oferă reclamantului garanția protejării intereselor sale legitime până la soluționarea definitivă a litigiului.

Completul judiciar atestă că, recurentul S.R.L. „Euroacord" invocă o distincție formală între dreptul de utilizare a unui semn și dreptul exclusiv conferit prin înregistrarea acestuia. Totuși, instanța de fond a analizat problema din perspectiva efectelor economice și concurențiale concrete. Chiar dacă reclamantul poate continua utilizarea semnului „Lucru.md" ca nume de domeniu sau semn distinctiv, lipsa protecției juridice conferite prin înregistrarea ca marcă îl expune unui risc real de concurență neloială și de pierdere a avantajului competitiv dobândit prin folosirea îndelungată a denumirii.

Reiterând, în fundamentarea poziției de respingere a recursurilor, Completul specializat menționează că, din punct de vedere constituţional, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se întemeiază, în calitate de măsură de protecţie provizorie, pe articolele 1, 20, 26 şi 53 din Constituţie.

În special, articolul 53 alin. (1) din Legea fundamentală garantează un drept fundamental la protecţie juridică efectivă împotriva actelor autorităţii publice, în măsura în care acestea interferează cu drepturile persoanei în cauză.

Suspendarea executării actului administrativ individual implică o abordare complexă, pe de o parte, dată de necesitatea implementării efectului executoriu al acestuia, iar pe de altă parte de protecţia juridică efectivă, care include şi protecţia judiciară provizorie, în privinţa efectului executoriu al actelor administrative individuale împovărătoare.

În lipsa implimentării eficiente a mecanismului asigurării protecţiei judiciare provizorii în cadrul exercitării controlului judiciar asupra măsurilor suverane întreprinse de autoritățile publice în procesul de realizare a funcţiilor și sarcinilor administrative (de executare a legilor), conceptul statului de drept şi accesul efectiv la un control judecătoresc ar putea fi compromis sever, transformându-se doar într-o formalitate. Totodată, dreptul subiectiv din unul concret şi efectiv, s-ar transforma într-o dimensiune iluzorie şi teoretică, datorită intervalului de timp de la iniţierea procesului şi până la adoptarea unei hotărârii judecătoreşti definitive. Astfel, de vreme ce statul garantează un drept, el trebuie să creeze premisele realizării depline a acestuia.

Protecţia legală provizorie în procesul de contencios administrativ nu a fost concepută şi nici nu poate fi o instituţie formalistă, aceasta constituind o regulă aplicabilă de fiecare data, atunci când este impusă de necesitatea apărarii urgentă a revendicării încălcării dreptului subiectiv al reclamantului, legalitatea şi proporţionalitatea administraţiei publice, prin punerea în balanţă a altor componente ale interesul public.

În lumina celor expuse, Completul judiciar specializat reiterează aplicabilitatea reglementărilor art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a Recomandării nr. R (89) 8 privind protecția judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri la 13 septembrie 1989, și a Rezoluției (77) 31 privind protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1977. În temeiul acestor instrumente internaționale, instanța are obligația de a garanta principiul protecției provizorii efective a persoanei interesate, în cadrul unui proces de contestare a unui act administrativ, ca mecanism indispensabil de echilibrare a raportului juridic dintre particular și autoritatea publică.

Astfel, pornind de la prezumția că protecția juridică provizorie are funcția de a garanta o protecție legală efectivă, în temeiul articolelor 3, 20, 36, 39, 189 și 219 din Codul administrativ, și constituie un remediu intermediar de protecție a drepturilor, în speță, Completul judiciar specializat, în temeiul reglementărilor art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, concluzionează că prima instanță a acordat în mod corect protecţia juridică provizorie împotriva efectului executoriu al actului administrativ individual defavorabil contestat de reclamant, în scopul evitării riscului producerii

unui prejudiciu ireparabil acestuia și pentru asigurarea unei protecții legale efective, până la emiterea unei hotărâri judecătoreşti executorii.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și S.R.L. „Euroacord" au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează că recursurile declarate sunt neîntemeiate, motiv pentru care acestea urmează a fi respinse, menţinându-se integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se resping recursurile declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și S.R.L. „Euroacord".

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Bagrin Lucia